

Det er afgørende, at arbejde, der udføres i Danmark, skal ske under overholdelse af danske regler i samme omfang som i dag. Kort fortalt ønsker regeringen, at en tysk håndværker således som udgangspunkt skal følge de danske forbruger- og miljøregler, når han udfører sit arbejde i Danmark, uanset om han er etableret eller alene er her kortvarigt.

Mange virksomheder, herunder også danske virksomheder, løber imidlertid ofte ind i problemer, når de ønsker at komme ind på andre EU-landes markeder. En dansk arkitekt, der gerne vil deltage i en enkeltstående byggeopgave i Flensborg, vil kunne blive mødt med krav om at skulle melde sig ind i Slesvig-Holstens arkitekt-sammenslutning. Det er ikke holdbart, det er skadeligt for konkurrencen.

Vi skal have fjernet unødige registrerings- og tilladelseskrav, som knytter sig til adgangen til de enkelte EU-landes markeder, hvad enten det drejer sig om kortvarig levering eller egentlig etablering. Men jeg vil gerne her fra talerstolen understrege, at vi ikke skal konkurrere på laveste fællesnævner. Vi stiller krav om, at de serviceudbydere, der kommer til Danmark, skal arbejde efter samme regler som danske virksomheder, når de udfører deres arbejde. Det er med andre ord vigtigt at sondre mellem det at få adgang til markedet og så det at agere på markedet, når man først er der.

Efter min opfattelse er det altså ikke afgørende, hvad vi kalder princippet, om vi kalder det værtslandsprincip, oprindelseslandsprincip eller princippet om gensidig anerkendelse. Det vigtige er derimod den politik, der ligger bag, det vil sige, hvilke regler der i praksis skal finde anvendelse.

Kl. 22.00

Det må altså ikke være sådan, at vi havner i en situation, hvor danske virksomheder stilles dårligere end i dag. Allerede i dag er der jo en række områder, hvor vi internationalt har anerkendt, at værtslandets regler ikke automatisk gælder, f.eks. inden for den internationale privatret.

Dertil kommer, at der allerede i dag efter EF-Domstolens praksis kan være situationer, hvor danske regler ikke kan håndhæves over for en tjenesteyder fra et andet EU-land. Det kan være tilfældet, hvis reglerne udgør en hindring for den fri bevægelighed for tjenesteydelser, og der gælder tilsvarende regler for tjenesteyderen i det land, hvor vedkommende kommer fra.

Værtslandets regler skal i disse tilfælde være begrundet i saglige hensyn til f.eks. sundhed, forbrug eller miljø, for at de kan håndhæves. Derudover må de ikke være for vidtgående. Det er en sund og fornuftig praksis, der har udviklet sig til gavn for både forbrugere og virksomheder.

Det fremsatte beslutningsforslag kritiserer oprindelseslandsprincippet, fordi det frygtes, at danske arbejdspladser udkonkurreres på unfair vis af f.eks. polske virksomheder, der udstationerer deres medarbejdere i Danmark på polske vilkår og til lave polske lønninger og arbejdsmiljøkrav.

Det er imidlertid ikke tilfældet. Når oprindelseslandsprincippet viger for udstationeringsdirektivet, betyder det, at princippet netop ikke finder anvendelse på en række arbejds- og ansættelsesvilkår. Det vil derfor fortsat gælde, at virksomheder, der udstationerer medarbejdere, skal opfylde arbejds- og ansættelsesvilkår i det land, hvor arbejdet udføres.

Med hensyn til arbejdsmiljøreglerne er regeringen enig i, at de serviceudbydere, der kommer til Danmark, skal arbejde efter samme regler som danske virksomheder. Når de udfører deres arbejde i Danmark, vil de skulle overholde danske arbejdsmiljøregler. Det bliver ikke unfair konkurrence.

Eksempelvis skal et polsk firma, der udstationerer en håndværker midlertidigt i Danmark for at opføre et badeværelse, sikre medarbejderen danske vilkår på områder så som loft over arbejdstider, sikkerhed, sundhed, hygiejne på arbejdspladsen. Sådan er situationen i dag, og det vil servicedirektivet ikke ændre på.

Det skal bemærkes, at det i dag er lykkedes fagbevægelsen at indgå overenskomst med en lang række udenlandske virksomheder. Modellen virker altså med andre ord, den skal bare fastholdes. Men som jeg har sagt, er der på arbejdsmarkedsområdet behov for præciseringer, der sikrer konfliktretten og også muligheden for at føre en effektiv kontrol. Det er regeringens holdning, at der er behov for, at vi går aktivt ind i forhandlingerne. Vi skal arbejde for, at Kommissionens forslag bliver ændret.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag om at modvirke servicedirektivet. Vi mener i bund og grund, at det vil kortslutte processen. Det vil være forkert at fastlåse vores forhandlingsposition allerede nu, for så er der risiko for, at Dan-